

[Iver Poulsen.]

aldern, og at et flertal var imod en nedsættelse bl. a. med den begrundelse, at de havde mere end nok at gøre med at passe deres uddannelse, så at der ikke blev tid til at fordybe sig i politik.

Hvad angår værnepligten, så er den omstændighed, at man har aftjent sin værnepligt, ikke noget kriterium for, at man samtidig bør have valgret. For det første er aftjent værnepligt ikke noget bevis for, at en ung mand hermed har nået den indsigt og modenhed, som må kræves for at få valgret, og for det andet er det et godt princip, at man har opfyldt visse pligter, før man opnår visse rettigheder. Endelig har praksis vist, at interessen for samfundsforhold, altså for politik, først rigtig kommer, når man sætter bo og forpligtelserne både i den ene og den anden retning begynder at melde sig. I dag sker bosættelsen i mange tilfælde på et tidligere tidspunkt end for år tilbage, men valgretsaldern blev jo også sænket til 23 år for 7 år siden.

Tanken om en nedsættelse af valgretsaldern til 21 år blev i 1953 forkastet ved folkeafstemning, og vi deler ikke den høje regerings opfattelse, som den er udtrykt i bemærkningerne til lovforslaget, at befolkningens stilling til valgretsaldern skulle være undergået nogen forandring siden dengang. Men hvis forslaget om 21 års valgret vedtages her i tinget, kan man godt gå ud fra, at forslaget ikke bliver forkastet ved folkeafstemningen, som kun er en formalitet, sådan som afstemningsreglerne er affattet; for selv om der er et flertal af afgivne stemmer imod lovforslagets gennemførelse, er det ikke tilstrækkeligt til at forkaste forslaget, medmindre 30 pct. af samtlige stemmeberettigede stemmer imod, hvilket betyder, at samtlige, om jeg så må sige, faste sofavælgere på forhånd er sikre ja-stemmer, hvortil kommer, at det store antal vælgere, som ikke interesserer sig så stærkt for spørgsmålet, at de finder det ulejligheden værd at gå hen og stemme, også må betrag-

tes som ja-stemmer. Det burde naturligvis ikke være sådan, at en vælger kan blive siddende hjemme og dog have den samme indflydelse på et lovforslags forkastelse eller vedtagelse som den vælger, der ulejliger sig hen og afgiver sin stemme.

I øvrigt finder vi det helt meningsløst at anvende store summer på afholdelse af en folkeafstemning om et forslag, som for blot 7 år siden blev forkastet af vælgerne. Forslaget burde efter vor opfattelse ikke gennemføres, men skal det endelig gennemføres, haster det ikke mere, end at den formalitet, som folkeafstemningen er, kunne vente til et kommende valg. Så ville de ekstra omkostninger kunne undgås, og man ville sikkert ved denne fremgangsmåde opnå en større vælgerdeltagelse og derigennem få et mere sandfærdigt billede af vælgerne mening om forslaget.

Indenrigsministeren (Hans R. Knudsen):

Jeg vil gerne takke for den ret brede tilslutning, forslaget om nedsættelse af valgretsaldern til 21 år har fået. Jeg vil også gerne have lov til at takke de ordførere, der har givet udtryk for, at de er villige til en hurtig gennemførelse af forslaget, så at vi inden ret længe kan få gennemført den nødvendige folkeafstemning, hvor befolkningen kan få lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Harald Nielsen i hvert fald for sit vedkommende — og jeg forstod også, at han talte på visse dele af venstregruppens vegne — ikke var tilhænger af, at valgretsaldern blev nedsat, men jeg bemærkede også med tilfredshed, at det ikke er en opfattelse, der deles af hele venstregruppen, men at der dér også er mange, som er på linje med den række af udtalelser, der er fremkommet, ikke mindst i venstres blade, om, at tiden må nu være inde til, at man gennemfører 21 års valgretsaldern.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen mente ikke, at det var rigtigt, at befolkningens stilling har ændret sig siden 1953.